

ΛΟΓΟΣ Σ

COLLECTION DE PAPIERS SCIENTIFIQUES

ART DE LA PENSÉE SCIENTIFIQUE

SUR LES MATÉRIAUX DE LA CONFÉRENCE SCIENTIFIQUE ET PRATIQUE INTERNATIONALE

PROBLÈMES ET PERSPECTIVES D'INTRODUCTION DE LA RECHERCHE SCIENTIFIQUE INNOVANTE

29 NOVEMBRE 2019 • BRUXELLES, BELGIQUE ■ ■

VOLUME 6

DOI 10.36074/29.11.2019.v6
ISBN 978-617-7171-89-7

EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM

ΛΟΓΟΣ

COLLECTION DE PAPIERS SCIENTIFIQUES

SUR LES MATÉRIAUX DE LA CONFÉRENCE
SCIENTIFIQUE ET PRATIQUE INTERNATIONALE

**«PROBLÈMES ET PERSPECTIVES
D'INTRODUCTION DE LA RECHERCHE
SCIENTIFIQUE INNOVANTE»**

29 NOVEMBRE 2019

VOLUME 6

Bruxelles • Belgique

UDC 001(08)
P 93

<https://doi.org/10.36074/29.11.2019.v6>

Président du comité d'organisation: Holdenblat M.

Responsable de la mise en page: Kaznina N.

Responsable de la conception: Bondarenko I.

P 93 **Problèmes et perspectives d'introduction de la recherche scientifique innovante: collection de papiers scientifiques «ΛΟΓΟΣ» avec des matériaux de la conférence scientifique et pratique internationale (Vol. 6), 29 novembre, 2019. Bruxelles, Belgique: Plateforme scientifique européenne.**

ISBN 978-617-7171-89-7

DOI 10.36074/29.11.2019.v6

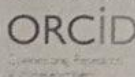
Les résumés et articles des participants à la conférence multidisciplinaire scientifique et pratique internationale «Problèmes et perspectives d'introduction de la recherche scientifique innovante», qui s'est tenue à Bruxelles le 29 novembre 2019, sont présentés.

Academic
Resource
Index
ResearchBib

L'événement est inclus dans le catalogue des conférences scientifiques internationales, approuvé sur la plate-forme ResearchBib et certifié par Euro Science Certification Group norme scientifique SCC-2000.

Les documents de la conférence sont disponibles au public sous licence Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

La description bibliographique des documents de la conférence peut être téléchargée et indexée dans ORCID, Publons, Google Scholar, etc.

UDC 001 (08)

© Le collectif des participants à la conférence, 2019

© Collection de papiers scientifiques «ΛΟΓΟΣ», 2019

© Plateforme scientifique européenne, 2019

ISBN 978-617-7171-89-7

ДО ПРОБЛЕМ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНІВ:

ПРИЧИНИ ТА УМОВИ

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ГРУПА:

ДМИТРЕНКО НАТАЛЯ АНДРІЇВНА

ВИКЛАДАЧ ТА АСПІРАНТ КАФЕДРИ ГАЛУЗЕВОГО ПРАВА

ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СТРАТОНОВ ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ

Д.Ю.Н., ПРОФЕСОР КАФЕДРИ ГАЛУЗЕВОГО ПРАВА

ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

УКРАЇНА

Збройні Сили України (далі ЗС України), є самостійним державно-правовим інститутом, який являє собою частину сучасного українського суспільства, але з притаманними специфічними демографічними, організаційно-управлінськими, соціальними, психологічними та правовими особливостями. Злочини військовослужбовців вкрай негативно впливають не тільки на військову дисципліну, а і на безпеку держави в цілому. Вони являються одним з індикаторів, за яким суспільство оцінює стан зовнішньої, соціальної безпеки але і політичного мікроклімату та безпеки держави. Про це свідчить колективна монографія вчених різних правових спеціальностей та наукових шкіл [1]

Проблема зміцнення законності в ЗС України вимагає розробки і рішення не тільки першочергових, але і перспективних завдань щодо запобігання злочинів вчиняємих військовослужбовців.

В Україні питання військової дисципліни і правопорядку продовжують залишатися нагальними. Зокрема, статистична звітність показує, що з 2014 року різко зріс та залишається стабільно високим рівень злочинності серед військовослужбовців. Загальна кількість проваджень, що розслідуються слідчими військової прокуратури упродовж 2015-2017 років, перевищила 20 тисяч справ [2].

Метою даної роботи є актуалізація проблемних питань окремих злочинів серед військовослужбовців, виокремлення причин такої злочинності.

Відповідно до Конституції України – захист державності, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України [3, ст.65].

Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» (від 25 березня 1992 року № 2232-XII зі змінами) [4] здійснює правове регулювання загального військового обов'язку і військової служби з метою реалізації громадянами України Конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни.

Правовою основою проходження служби також є Закони України «Про оборону України» (1932-12), «Про Збройні Сили України» (1934-12), «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію» (3543-12), інші закони України та нормативно-правові акти щодо забезпечення обороноздатності держави, виконання військового обов'язку, проходження військової служби, служби у військовому резерві та статусу військовослужбовців, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України [5].

Відповідальність за військові злочини передбачена XIX розділом Кримінального кодексу України. Дані норми побудовано на загальних принципах, а саме: верховенства права, законності тощо, що дозволяє забезпечити охорону від злочинних посягань боєздатності і бойової готовності ЗС України, військових службових відносин, порядку несення військової служби і військової дисципліни.

Будь-який злочин військовослужбовця, на який би об'єкт він не посягав, завжди є ще й порушенням військової дисципліни. Військовослужбовець, порушуючи закон, так чи інакше робить замах на боєготовність, боєздатність частин і підрозділів, на військові правовідносини. Передумовою вчинення злочинів військовослужбовцями часто є безконтрольність з боку командирів, відсутність в частинах і підрозділах належного статутного порядку. Природно, що усунення причин кожного вчиненого злочину покладається на військове командування, а виявленні в ході судового слідства на суд, який розглядав ту

чи іншу кримінальну справу [6, с. 231]. Проте в кримінальному процесуальному законодавстві відсутня вимога щодо виявлення причин та умов які сприяли вчиненню злочинів, а від так і можливості притягнення винних до відповідальності.

Аналізуючи причини військових злочинів необхідно звертати увагу на умови служби (включаючи побутові), на комунікативні відносини військового колективу, в тому числі і з командуванням військових частин. Необхідно також враховувати час перебування на службі та виконання конкретного завдання, адже цей чинник може впливати на психологічний стан особи.

Зміни, що відбулися за останні роки як в соціально-економічному житті суспільства, так і в кримінальному законодавстві, не могли не позначитися на злочинності військовослужбовців. Змінилася структура злочинності та соціально-психологічні характеристики особистості злочинця-військовослужбовця. У загальній структурі злочинності військовослужбовців все більше значення набувають корисливі злочини, в тому числі пов'язані з посадовими зловживаннями військових чиновників, а також злочини, скоєні з необережності, які є наслідком природньої недосконалості взаємодії елементів системи.

Сучасний стан злочинності військовослужбовців характеризується несприятливою динамікою розвитку, інтенсивністю, стійкістю і латентністю. Матеріальний збиток, що заподіюється суспільству злочинами військовослужбовців, не йде ні в яке порівняння з іншими категоріями злочинів.

Рівень латентності злочинності військовослужбовців залишається високим, що пояснюється: небажанням потерпілих притягувати до відповідальності винних; відсутністю у командирів будь-якого стимулу у виявленні злочинів (оскільки, як правило, за це їх притягують до дисциплінарної відповідальності) тощо. Військовослужбовці, які вчиняють злочини з необережності в основному володіють такими якостями, як гіпертрофований егоїзм, правовий нігілізм, тривожність і невпевненість у власність силах.

Насильницька злочинність військовослужбовців пов'язана з відсутністю елементів психологічного розвантаження у військовослужбовців, процвітанням негативних, і, таких, що сіють розбрат у військових колективах традицій посвячення новобранців, що супроводжуються знущаннями над ними, звані сленговим терміном «дідовщина»; наявністю соціального клейма «аутсайдерства» у багатьох військовослужбовців і досвіду протиправної допризовної поведінки; небажанням проходити військову службу; нестійкою психікою; невирішеністю багатьох соціально-побутових питань.

При цьому, незважаючи на те, що військовослужбовці вчиняють різні види насильницьких злочинів (від вбивств і зґвалтувань, до заподіяння легких тілесних ушкоджень, причому не тільки по відношенню до товаришів по службі, а й щодо цивільних осіб) особливе занепокоєння викликають випадки знущань одних військовослужбовців над іншими, що передбачені статтею 424 КК України.

Саме наслідком даного діяння є стійкий високий відсоток випадків ухилень від військової служби, а також випадки суїциду особливо серед молодих військовослужбовців, оскільки потерпілі намагаються приховати факти знущань щодо них. Причиною є те, що військовослужбовці не хочуть піддатися соціальному бойкоту з боку інших військових.

Корислива злочинність військовослужбовців обумовлена розкраданнями матеріально технічних засобів. Одним з тяжких злочинів проти встановленого порядку несення військової служби є розкрадання військовослужбовцем зброї і боєприпасів, виданих йому для службового користування або перебувають під його охороною. Неконтрольований розпродаж військового майна в сучасних умовах надзвичайно небезпечний. Характерно, при цьому, що практично неможливо знайти винних. Способи приховування корисливих злочинів примітивні, але в умовах, коли іноді панує хаос вони виявляються ефективними. Саме тому злочинність військовослужбовців все частіше виявляється пов'язаною з організованою злочинністю, представників яких

залучають значні матеріальні ресурси, зосереджені в ЗС України і звичайно зброю.

Суспільна небезпека військових злочинів в загальному полягає в заподіянні шкоди військовій безпеці або в створенні загрози заподіяння такої шкоди. Ці інтереси особи, суспільства і держави в інших випадках можуть бути захищені шляхом застосування загально-кримінальних норм. У військових же злочинах за ними криються інтереси іншого, більш високого порядку - військової безпеки країни. Під воєнною безпекою ми розуміємо стан захищеності країни від збройної агресії. Функцію збройного захисту виконують збройні сили та інші державні військові формування.

Будь-який злочин проти військової служби, так чи інакше, підриває бойову готовність військового підрозділу, отже, завдає шкоди військової безпеки держави» [7, с. 48]. Саме військова безпека є тією цінністю, заради охорони якої і існують норми законодавства. Суспільну небезпеку представляють не самі по собі порушення порядку проходження військової служби, а ті шкідливі наслідки, які можуть наступати в результаті допущених порушень.

Специфічність кримінальної протиправності злочинів проти військової служби полягає також і в тому, що всі військові злочини порушують не тільки відповідну кримінально-правову заборону, але і правила військової служби, закріплені у військових статутах та інших правових актах.

Ми зупинились на досить актуальних питаннях які потребують подальшого обговорення і саме основне наукових пошуків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Військові злочини: кримінально-правова, криміналістична та кримінологічна характеристика: колективна монографія / за заг. ред. Стратонова В.М., Стрельцова Є.Л. Херсон, «Гельветика», 2015. 340 с.
2. В Україні зростає злочинність серед військових, Матіос заявляє про 20 тисяч справ. *Укрінформ*: веб-сайт. URL:<https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2469604-v-ukraini-zrostaє-zlocinnist-sered-vijskovih-matios-zaavlaє-pro-20-tisac-sprav.html> [дата звернення 10.11. 2019]
3. Конституція України [Текст] : офіц. текст : [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. із змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 р. : станом на 1 січня 2006 р.]. К.: Мін-во Юстиції України, 2006. 124 с.
4. Про військовий обов'язок і військову службу : [закон України : офіц. текст : станом на 19 грудня 2018 р.]. К. : Парламентське вид-во, 2018. 49 с.
5. Військова повинність в Україні. *Вікіпедія*: веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Військова_повинність_в_Україні [дата звернення 10.11.2019]
6. Долгова А. І. Кримінологія. - 2-е вид.: Норма, 2008. 507 с.
7. Жилін В. М. Злочини проти військової служби. – Харків: СПБ., 2010. 230 с.